

EDINOST

(Večerno izdanje)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V ednosti je moč!

„Edinost“
izhaja dvakrat na dan, razun nedelj in praznikov. Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljkih izhaja prvo izdanje ob 1 uri pop.

Naročnina znaša:
Obe izdanji na leto glđ. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

Oglasi
se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi i. t. d. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinosti“ v Trstu.

Novejše vesti.

New-York 9. Iz Washingtona javljajo: Predsednik Mac Kinley in njegovi svetovaleci so tega menenja, da z Španjo še ni tako daleč, da bi morala prositi za mir. To bi se moglo zgoditi le po vplivu veledržav.

New-York 9. Iz Havane javljajo: General Toral je odklonil zahtevo Amerikanov, naj se Santiago uda. Izjavil je, da je mesto pripravljeno braniti se do skrajnega. Maršal Blanco je pohvalil odločnost Toralovo.

Madrid 9. Glasi se, da je admiral Sampson poslal maršalu Blanco brzojavko, v kateri mu daje 48 ur časa, da Španci izročijo Santiago, sicer se prične bombardovanje vseh pristanišč Kube. Blanco je na kratko odklonil to zahtevo.

Washington 10. Tajnik vojnega oddelka, Alger, je dobil popoldne brzojavko od generala Shafterja, da poslednji ne misli, da se že tega dne prične naskok na Santiago. Nadaljujejo da se pogajanja za kapitulacijo Santiago.

Madrid 10. V Santiago je došlo Špancem vojaštva v pomoč.

General Blanco javlja, da se je včeraj opoludne zaustavilo bombardovanje Santiago. Danes se je vršilo menjavanje ujetnikov.

Washington 10. Tu vlada menenje, da jutri pride do velike bitke, ako se Santiago ne uda. General Shafter je pripravljen vsprejeti le brezpogojno kapitulacijo.

St. Louis (v Ameriki) 9. Grozen vihar-vrtimec je uničil del mesta Steeleville (Missouri.) Poginilo je mnogo ljudi.

Dunaj 9. Namerovano potovanje nadvojvode Frana Ferdinanda d'Este je baje v zvezi z njega zaročitvijo s princeso Marijo Alojzijo, hčerjo velikega kneza Cumberlanskega.

Zadar 9. Včeraj se je primerilo v Trilju pet sunkov potresa, podobnih onim od prvega dne.

PODLISTEK.

121

PREDNJA STRAŽA.

ROMAN.

Poljski spisal Boleslav Prus. Poslov. Podravskega.

Mrzel veter je stresal njegove brke, roval ga za mršavo brado, ščipal s krvjo zalite trepavnice ter si prizadeval, zlezti mu pod suknjo, obloženo gostimi krpami. Žid je prekladal svojo vrečo z jedne rame na drugo ter premišljeval o rodbinskih skrbeh, Kaj dela njegov sin Menahem, ki je pred vojaščino zbežal v Nemčijo in si že obril brado ter se oblekel v kratko suknjo? Ali ima kaj denarja? Kdaj se vrne najbistroumnejši njegov zet Benjamin Sufit, ki sedi sedaj v ječi? Ali drugi njegov zet, Volf Kriker, postane kdaj šolski nadzornik? Ali njegova hči Rifka, grda, stara gospodičina, dobi kdaj moža in njegovi vnuki in vnučke Heim, Fajvel, Mordko, Elka, Laja in Mirla, bodo imeli kdaj po dve celi srajci?

V tem hipu je padel Ivanov pogled na dimnik požgane Polževe kočice in žid je nakrat vzdihnil težko. Aj! Kaj bi bilo, ko bi na njegovo kočico Bog tako poslal ogenj, kam bi se potem dela žena, hči, zet, vnuki in vnučke?

Tudi v Sinju je bil o polnoči močan sunek. Ljudstvo je grozno preplašeno. Iz Splita je došlo vojaških šotorov.

Heb 10. Danes je bil tu shod nemških nacionalcev. Govorila sta Schönerer in Iro. Popoludne je veliko število zborovalcev odšlo v Waldsassen na bavarska tla.

Dunaj 10. Danes je bilo naznanjeno posvetovanje načelnikov nemških strank. Grof Thun je uporabil vsa sredstva, da bi omehčal Nemce. Včeraj se je posvetoval raznimi odličnimi osebami nemškimi. V imenu veleposestva so posredovali Dubsky, baron Schwegel in grof Stürgk. Posvetovanje je pričelo ob 10. zjutraj in je trajalo do 2. popoldne. Izid še ni znan, vendar je menenje splošno, da Nemci ne vstopijo v pogajanja, ako se nemudoma ne odpravijo jezikovne naredbe. Kakor delegata Nemecev sta prišla k grofu Thunu dr. Pergelt in baron Schwegel. Potem je bilo ministersko posvetovanje, ki je trajalo do 8. ure zvečer.

Narodnostni boji v Avstriji.

(Iz govora poslanca dr. Žitnika v državnem zboru dne 7. junija t. l.)

IV.

Avstrija ni nemška.

Z vsjo pravico imenujemo jezikovno vprašanje »Ahilovo peto« avstrijske države, kajti že desetletja je večina notranjih težav te države v zvezi z nesrečnimi jezikovnimi prepiri. Levičarji so si ubili v glavo dogmo, da je v Avstriji mogoča le črnorudeče-zolta ustava. Živé v demišljiji, da more le »nemška malta« vzdržati Avstrijo. Ne pomislijo pa ti gospodje, da je celó v oni malti, ki drži temeljno zidovje sedanje Nemčije, mnogo slovanske krvi, in da je le nemška birokracija v šoli in uradu dala Avstriji nemški značaj.

Nemški nacionalci nam zatrjujejo vedno: »Mi Nemci smo ustanovili Avstrijo, Avstrija je

»Nemara kaj zaslužim?« si je mislil. Stopil je na dvorišče, se razgledal ter, vrté glavo, takoj odšel v hlev.

»Polž! ... Gospod gospodar! Gospa gospodinja, ali sta tukaj?...« je klical, trkaje ob steno. Bal se je odpreti vrata, da ga ne bi kdo obsodil, da pregleduje tuje kočice, ko bi gospodar ne bil doma.

»Kdo je?« se je oglašil Polž.

»Jaz, stari Ivan«, je odvrnil. Odprvi vrata, je vprašal začudeno:

»Kaj vam je, Polž?... Kaj je gospodinji?...«

»Umrla je.«

Žid ga je pomiloval. »Tako dobra gospodinja!« Velika nesreča je prišla na vas, Bog varuj vsakega... Pfu! je pljunil, »A vi, čemu ležite tako, treba je vendar pripraviti pogreb.«

»Bodeta dva naenkrat«, je zamrmral kmet.

»Kako to, dva?... Ali ste bolni vi.«

»Ne.«

Žid je vrtel glavo, pljuval ter premišljeval. »Tako vendar ne more biti«, je rekel »in ako se ne ganete vi, pa jaz naznanim to. Samo povejte kam naj grem?«

Kmet ni odgovoril. Žid je postal nekoliko naposled pa je, potrkavši se s prstom ob čelo, odvrget vrečo in gorjačo ter vprašal:

»Kje imate čeber, gospodar? Kje je vedro?«

nemška država in mora kakor taka ostati ali pa zgubi pravico do obstanka.«

Gospoda moja! Te trditve so neosnovane. Res je nemški cesar ustanovil avstrijsko mejno grofijo. Ta »vzhodna marka« je rastla, toda večinoma vsled tega, ker so se jej posamične dežele drage volje pridružile v obliki personalne unije. A te dežele so si izgovorile svojo zgodovinsko avtonomijo in so imele le skupno vladarsko hišo. To nam pravi zgodovina.

V tedanji Avstriji so poleg Nemecev bivali tudi Slovani, in sicer Slovenci na Koroskem, Štajerskem, Kranjskem in slovenski krajini. Torej so tudi Slovenci soustanovili tedanjo Avstrijo. Ta babenberska Avstrija pa je v 13. stoletju prešla k habsburški hiši, ne da bi prenehala avtonomija posamičnih dežel.

Dalje nam pripoveduje zgodovina, da so Habsburžani dobili češko, ogersko in hrvatsko krono, toda vsled svobodne volitve Čehov, Ogrov in Hrvatov na podlagi obveznih pogodb in le v razmerju personalne unije. Čehi, Ogrji in Hrvatje so obdržali svojo zgodovinsko, državno-pravno samostojnost in niso hoteli priznati nemško-avstrijske nadvlade. Šele po združitvi z Češko, Oggersko in Hrvatsko je Avstrija postala to, kar je, namreč evropska velesila in le kakor taka je že igrala važno ulogo v svetovni zgodovini.

Avstrija je torej krona iz kron, prestol iz prestolov, država iz držav. »Felix Austria nube«, to pa je ona čudaturna moč, s katero je habsburška hiša razširila in vzdržala svoje dedne dežele.

Zamotani zgodovinski razvoj vsled razpada Nemčije in pa očitne potrebe, da se ob Donavi sredi Evrope ustanovi in utrdi močna velesila, je odtrgal osem milijonov Nemecev od bolnega telesa nemške države ter jih združil z nenemškimi deželami in narodi.

»Dajte mi mir!« je mrmral kmet z jeznim glasom.

Toda Ivan ni miroval. Poiskal je čeber in vré v hlevu, prinesel nekolikokrat vode iz reke, napojil kravo ter še poln vré postavil poleg Polža. Do krav je imel Ivan posebno sočutje; že polstoletja je namreč zaman sanjaril o tem, da bi tudi on imel lastno kravo, ali vsaj kozo.

Žid, odpočivši si po tem delu, dokaj težavnem za njegove moči, je vprašal Polža znovič:

»Nu, kako bo?«

Kmeta je ganila njegova milosrčnost, toda ni mu dodala krepkosti. Zato je samo dvignil glavo ter rekel:

»Ako se kdaj srečata z Grohovskim, naročite mu od mene, naj ne dovoli prodati posestva, dokler Andrejček ne odraste.«

»A kaj naj povem v vasi, koravno grem tjakaj?«

Toda kmet se je že pokrtil s kožuhom ter umolknil.

Žid je stal, oprl brado na roko ter mislil dolgo. Naposled, zaprši hlev, je pobral svojo vrečo in gorjačo ter šel, toda ne čez most v vas, marveč po cesti navzgor.

(Pride še.)

Avstrija torej ni bila ni v svoji celoti ni po svojem notranjem bitstvu nemška država. Njena opravičenost do obstanka in njen veliki kulturni in zgodovinski pomen je ravno v tem, da si ne prisvaja čisto narodnega značaja, temveč da ostane zdravo, življenja polno državno telo na podlagi narodne ravnopravnosti. Ako hoče Avstrija izvrševati svojo nalogo, ne sme nikdar zatajiti narodne mnogoličnosti, ampak mora blagohotno pospeševati in podpirati kulturne koristi vseh svojih narodov, varovati njih narodne individualnosti ter zagotoviti jim napredek.

Potem bodo vsi narodi vedno varovali in branili državno skupnost kakor viši potrebni in blagodejni red, ker si ravno s tem tudi sebi zagotove varstvo in obrambo.

Izvršitev v zakonih zajamčene ravnopravnosti vseh narodov v šoli, uradu in javnem življenju je eminentno avstrijska misel, prava in edina avstrijska potreba, kajti ko bi Avstrije še ne bilo, morala bi se ustanoviti.

Avstrija je vse kaj drugega, nego Nemčija, Anglija, Francija, Španija, Italija ali Rusija, ona je »politična« država. Avstrijska narodnost ni naravna ali genetična, temveč je politična, sestavljena iz različnih narodov, ki sestavljajo skupno avstrijsko državno telo.

To od vseh strani zalezavano Avstrijo je ustvarila krščanska kultura, katera bližnjega ne smatra za »tuyo kri«, temveč ga poštuje kakor brata; katera uči, da so manjštevni narodi ravnopravni državljani, ne pa manjvredni hlapci ali tlačani.

V tem oziru Avstrija ne sme posnemati tujih vzgledov. Tej državi ni nobena jednaka. Zato pa se mora tolmačiti in razvijati po svoji posebni naravi. Šablone in fraze so privedle Avstrijo vedno v zagato. Dokaz so nemški liberalci od l. 1861., torej bodi to v svarilo vsakomu.

Res je bila Avstrija na videz nemška država. Nemški rod vlada naša kraljestva in dežele, nemški je poveljni jezik mnogojezične armade, kakor nemško velja prestolno mesto države, celo naša diplomacija si daje nemški značaj.

Kar pa je pglavitno, gospoda moja, to je naša birokracija, ki je v nemškem duhu vzgojena in izvežbana, in ta je država v državi. No, sedanji Nemei pa to vnanjo omamo smatrajo kakor resnico.

Tisti, ki ne poznajo Avstrije niti iz železniškega voza, kriče vedno v svet, da je Avstrija nemško delo, pridobitev naselbinske moči.

Gospodje, to je bila in je velika napaka levčarskih strank, ta velika zmota o naravi naše države nam pojasnjuje brezštevilne zablode naše vnanje in notranje politike od leta 1848.

Gospoda! V nevarnosti ni nemški narod, nemški živelj, temveč uradno nemštvo se boji za svojo neomejeno oblast, ki je v nevarnosti. In s tem uradnim nemštvom in nemškutarstvom se jednači večina nemških strank. Da, neopravičena in nezaslišana je ta divja agitacija v varstvo teh le na videz nemških koristij, v obrambo takozvane nenaravne nemške posesti.

Politični pregled.

K položaju. — Poljski »Przegľad« je prinesel te dni veleinteresantnih odkritij gledé nakan grofa Thuna za slučaj, da se mu razbijejo njegova pogajanja z Nemei. Mi smo že omenili na kratko teh odkritij. Namen grofa Thun da je: »da na podlagi § 14 povzdigne do veljave zakona vse predloge, ki so potrebne za razvoj države. Čez nekoliko mesecev hoče še enkrat pozvati Nemei na posvetovanje in ako tudi tedaj ne bodo še ozdravljeni od boleznih obstrukcije, potem se jednostavno oktroira nova ustava, kajti vlada in dvorni krogi so došli do prepričanja, da izvor vsemu zlu je v — sedanjem parlamentu, in v zločinskih govorih nekaterih poslancev.

Ako bi hoteli vzdržati ta parlament, bilo bi toliko, kakor da se hoče ohraniti sedež vsem nalezljivim političnim in socijalnim boleznim ter da se hoče iti na roko onim vnanjim življem, ki gredo za tem, da bi razbili Avstrijo ter so v ta namen v zvezi z nemško opozicijo. Iz teh razlogov vlada absolutno ne misli več na to, da bi še nadalje delala s

tem parlamentom take eksperimente, kakoršne je delala po Veliki noči in po delegacijah.

Tako poljski list. Morda ima vlada že sedaj v rokah tak odgovor Nemeev, da bode morala izvesti, z čemer je morda hotela le groziti v znanem poljskem listu. Opozarjamo na vesti z Dunaja.

Iz Galicije. Lvovska »Reforma« javlja, da se nagla sodba odpravi s prvim avgustom, izjemne naredbe pa meseca septembra, ako se dotlej ne prigodi nič posebnega.

Kongres poljskih učiteljev, ki je bil sklican v Krakovo, a je bil prepovedan radi izjemnega stanja, se bode vršil v Lvovu koncem meseca avgusta.

Glasilu, v katero polaga svoje nazore znani zagovornik Nemeev med Poljaki, posl. Rutowski, list »Slovo Polskie« ima zopet članek, v katerem pripoveduje gosp. Rutowski vnovič, da zveza Poljakov z Nemei je začetek in konec vse njega politiške modrosti. To dvojno nam kliče sedaj gosp. Rutowski na vsa usta: Slovansko solidarnost morajo Poljaki deti na stran — in Nemeem se mora dovoliti koncezije. O prvi zahtevi ne govorimo dalje. Tu se zahteva od Poljakov najnenaravnejša politika; nenaravna politika pa znači sumoubojstvo! Za samoubojstvo so pa Poljaki prepraktični politiki. In pa zahtevane koncezije Nemeem, onim Nemeem, ki kar plavajo v privilegijih! Ne, gosp. Rutowski ni resen človek in zato ne jemljemo toliko tragično njega tlačanstva za idejo — hegemonije Nemeev.

Iz Francije. Pisatelj Zola je bil obsojen minole sobote na 2000 frankov globe in 14 dni zapora na tožbo, ki so jo naperili proti njemu oni trije veščaki v kaligrafiji, ki so posredovali v prejšnjem procesu proti Zoli radi razžaljenja francoske vojske. Vrhu tega mora Zola ukupno z urednikom lista »Aurore« objaviti sodbo v 10 francoskih listih ter plačati po 5000 frankov vsakemu razžaljenih veščakov. Utemeljevanje razzodbe pravi, da sta tožena dolžila sleparstva državljane, ki so vršili svojo dolžnost.

Italijanska zbornica je imela v soboto viharen dan. Razpravljala je zahtevi sodišča, da se dovoli sodno proganjanje nekaterih poslancev radi zadnjih izgredov. Vsprejela je predlog komisije, da se ne dovoljuje proganjanje posl. Bissolati, Costa in Bertesi, a se dovoljuje proganjanje posl. Pescetti de Andreis, Turati in Morgari.

Domače vesti.

Cand. phil. Ivan Žmavec, štajerski Slovenec, bode na e. kr. Karolo-Ferdinandovem vseučilišču v Pragi dne 11. mal. srpana 1898 promovovan doktorjem filozofije. Čestltao.

Javna dela v Trstu. Le počasi se vrši razprava o onih izrednih javnih delih, ki naj bi jih dovršila mestna občina v bodočih 6 letih.

V seji dne 2. t. m. smo izvedeli, da bode popolnitev mestne plinarne kakor središče proizvajanju električne luči stalo 2,712.000 gld. Mestni svet pa je odobril svoto 1,500.000.

Svetovalec Dollenz je zahteval, naj se nemudoma podreti oni dve hiši, ki zapirata vstop in razgled na naše sprehajališče Acquedotto. Odgovoril mu je svet. Morpurgo, da lastnika zahtevata, naj bi se jim hiši plačali zlatom.

Po razpravi, v katero je jako odločno posegel svetovalec Dollenz, se je brisala svota 40.000 gld. za zidanje hlevov in klanice »pri loveu«, pač pa se je dovolila svota 20.000 gld. za popravo poslopij »pri loveu«.

Za vodnjake po okolici je komisija določila 12.000 gld. Svetovalec Ivan Goriup in Dollenz sta menila, da je ta svota premajhna in sta zahtevala, naj se poviša na 22.000 gld., čemur je pritrldil mestni zbor. — Svota 1,600.000 gld. za popravo mestne hiše se je brisala za sedaj, pač pa so se odobrila razna jako dragocena dela v mestu. — Za zgradbo ceste na Bovedu v Barkovljah se je dovolila svota 40.000 gld. — Za pokritje potoka v Rojanu se je določila svota 50.000 gld., za bolnišnico za kužne bolezni pri sv. Mar. Magdalen 300.000 gold., za pokrito tržišče v Trstu 500.000 gld., za klavnico prašičev 125.000 gld.

V seji od min. petka se je nadaljevala razprava. Za popravo župnišč v Škednju in na Opčinah je komisija določila 30.000 gld. Svetovalec Venezianu se je zdela ta svota previsoka, svet. Raseovich pa je vskliknil: »Ubogo ljudstvo, ki dela, stanuje v vlažnih in nezdravih stanovanjih

in ni prav, da bi »farji« bivali v luksurijoznih palačah. Ta svota naj se torej skrči na polovico.« Galerija mu je pritrjevala seveda. Raseovichu je odgovoril svet. I. Goriup rekši po priliki: »Žal mi je, da je svet. Raseovich govoril o duhovnikih na tako malo dostojen način. Župnišče na Opčinah je jako slabo in župnik openski je vsled vlažnosti celo obolel na revmatizmu. Sicer pa delajo duhovniki ves dan in morajo obiskovati bolnike tudi po noči v vsakem času in dostikrat ob nalezljivih boleznih in z nevarnostjo za lastno življenje.«

Govornik je predlagal torej v ta namen vsaj 20 tisoč goldinarjev. Vsprejet je bil predlog Raseovicha za 15 tisoč.

Za sprehajališča pri Sv. Andreju in ob južni železnici je bilo dovoljenih 215.000 goldinarjev.

Za popravo ceste Bazovica-Opčina 5 tisoč in za ono iz Bazovice proti sežanski postaji 3 tisoč goldinarjev.

Živahna razprava je bila o zidanju cerkve v Barkovljah in one sv. Vincencija, za kateri deli naj bi se določilo 100.000 gld. Svet. Venezian je rekel: »Ni treba, da bi občina trosila denar za naprave v širjenje protitalijanske agitacije. Tržaške cerkve so napolnjene slovanskih »farjev«, ki ne zamujajo nobene prilike, da napadajo Italijane.« Seveda je galerija ploskala tem Salamonovim besedam.

Svet. Dollenz je odgovoril: Res je, da se Boga moli lahko povsod, ali če bi odločilo to, potem bi sploh ne bilo treba nobene cerkve. Če pa so cerkve potrebne, potem je opravičeno vprašanje, zakaj morajo župljani barkovljanski o priliki božjih služb stati zunaj cerkve, mesto v cerkvi, ker v istej ni dovoljno prostora?

Mestni asesor dr. Artico je povedal, da je mestni svet že leta 1891. vsprejel svoto 40 tisoč za barkovljansko cerkev. Vse da bi se storilo, če bi le škofjska kurija pritrldila predlogom magistrata. (Gospod asesor pa je pozabil povedati, da so bili ti predlogi taki, da jim škofjska kurija ni mogla in ni smela pritrlditi. Op. uredn.)

Svet. Venezian: Kakor sem takrat, tako bodem glasoval proti tudi sedaj, ker občina nima patronata nad cerkvijo v Barkovljah.

Za predlog so glasovali samo okoličanski zastopniki, drugi pa vsi proti; predlog je torej padel.

Za zgradbo šolskega poslopja na stari Barrieri je bilo vsprejetih 220 tisoč gld.

Za šolo v Gropadi (7 tisoč gld.) bilo je 15 glasov »za«, 15 »proti«. Župan je odločil svojim glasom tej šoli v prilog.

Za šolo na Opčinah je bilo vsprejetih 30 tisoč gld. (Gosp. svet. Raseovich ve dobro, da na Opčinah ni Italijanov, vendar je vprašal, v katerem jeziku da se bode poučevalo v tej šoli?! Ko je čul, kar je itak vedel že poprej, da se bode namreč poučevalo slovenski, se je odrezal ta veliki liberalci pred materjo Italijo in sin prosvete, da ne da niti čentezima. To je novodobno barbarstvo! Op. uredn.)

Za napravo stopnic na rotundi v bošketo je bilo določenih 10 tisoč gld. Na predlog svet. Dollenza se je brisala ta svota.

Potem je bilo dovoljenih nekaj stotisoč gld. za razne zgradbe in naprave v mestu.

Asesor Verneda je prečital na to predloge, ki so jih stavili okoličanski zastopniki gledé potrebnih cest, vodnjakov itd. Ko sta se čitala predloga za zgradbo šol v Rocolu in pri sv. Mariji Magdalen 1. spodnji, je galerija ropotala, a gospodje mestni očetje so se — smejali!! (Ljudje, ki se smejejo ljudstvu, ko isto zahteva šol, sredstev za izobrazbo, so se pač obsodili sami. Op. ured.)

(Zvršetek pride.)

Zakaj? Zato! V seji mestnega sveta tržaškega minole sobote zvečer se je oglasil za besedo svetovalec Raseovich, češ, da ima nekaj zelo važnega, kar treba razpravljati še pred dnevnim redom. In to je: Danes, rekel je govornik, se je predstavila meni in poslanecu Hortisu deputacija tržaških težakov, ki se je pritožila, da se vsprejemajo na delo v javnih skladiščih raje delavci iz Kranjske, Štajerske in iz drugih več ali manj bližnjih krajev, nego pa Tržačani smi, ukljub temu, da stoji v pogodbi med občino in vlado, da je treba jemati obzir v prvi vrsti na Tržačane. Radi tega trpe Tržačani škodo. Tu da ne gre za narodnost. Zatorej pozivlja župana, da stori vse, da se bode izvrševalo z vso strogostjo to, kar stoji v po-

godbi, da ne bodo oškodovani Tržačani materialno, moralno in nacionalno. (Burno odobravanje je sledilo, ker je bila to res prava točka za njih.)

Župan je obljubil Rascovichu in drugim svetovalcem, da se hoče potegovati energično za to stvar.

Čuden mož, ta gospod Rascovich: najprvo pravi, da tu ne gre za narodnost, v isti sapi pa se jezi, da se Tržačanom škoda godi v — narodnem pogledu.

Na Rascovichev »zakaj« naj le sledi tu točen »zato«.

Javna uprava skladišč gotovo ne zasluži očitavanja, da hoče protežirati Slovence. Ista uprava bi gotovo — ako bi bilo po nje — ne vsprejela niti jednega samega Slovence, ako bi imela družih, to je: **dobrih družih**. V prvo je Slovence — **za delo!!** Mimo tega pa naj gosp. Rascovich malo pogleda kroniko tržaško in naj računa nekoliko, katerih je razmerno več, ali Tržačanov ali Netržačanov, ki so bili aretirani radi — raznih dogodkov v javnih skladiščih! Ali nas razume gospod Rascovich?! Pa še nekaj bi prosili gospoda Rascovichea, namreč, da bi primerjal policijsko kroniko iz onih časov — pred 15 in 20 leti —, ko so skoro sami slovenski delavci delali na tedanji »dogani«, s kroniko današnjih dni in videl bode velik razloček. Sila sila redko se je zgodilo takrat, da bi bil kdo aretiran radi tega ali onega prestopka na dogani. In kako je danes, dasi je nadzorstvo stokrat huje nego takrat! Ne prihaja nam na misel, da bi hoteli dolžiti Tržačane kakor take radi tega! Ali po vsem svetu je tako in tudi v Trstu, da so nižji sloji prebivalstva velikih mest veliko bolj nagnjeni k slabemu, nego pa ljudstvo z dežele, a manj voljni za — težko delo!! To bi utegnil biti »zato« na Rascovichev: »zakaj« da uprava javnih skladišč jemlje tudi Netržačane na delo?

Sicer pa smo prepričani, da gospodu Rascovichu ni malo ni šlo za Tržačane, kajti gotovi smo, da ravno gospod Rascovich bi najraje videl na delu v javnih skladiščih same Netržačane, in morda tudi Neavstrijce, ako so prišli — iz Italije!!! Kdo daje kruha in potuhe onim 30.000 italijanskim podanikom, ki danes žive v Trstu in jemljejo domačinom kruh izpred ust?!!

Tako: zdaj ima gospod Rascovich pošten »zato« na svoj »zakaj!«

Za kandidate učiteljstva na srednjih šolah. Gospod minister za nauk in bogočastje je z naredbo od 14. januarja 1898. št. 31011 prijavil nastopno dekanu filozofske fakultete na vseučilišču dunajskem:

Da se kolikor možno povspeši vzgajanje dobrega naraščaja za službo učiteljev na srednjih šolah z srbsko-hrvatskim naučnim jezikom, smatram za umestno, — v predpostavki, da dobim ustavno dovoljenje potrebnih sredstev — naznaniti, da kandidatje morejo razun podpor, zagotovljenih že s tukajšnjo naredbo od 19. avgusta 1894. št. 10958, računati na letne štipendije za nadaljnjo dobo 5 let, ki bodo sledila od leta 1899. naprej.

Teh štipendijev, ki se po obstoječih odnošajih odmerijo povprečno v letnem znesku petsto (500) goldinarjev, dobe vsako leto kakih šest mladeničev iz Istre ali Dalmacije, kateri se žele učiti filozofije na vseučilišču dunajskem, v ta namen, da dobe aprobacijo za službo učiteljev na srednjih šolah z srbsko-hrvatskim naučnim jezikom, ali ki se že nahajajo v stadiju pripravljanja na skušnjo za tako učiteljstvo.

Glede modalitet podeljenja teh letnih podpor so veljavna določila v točkah 1., 2., 3., 5. in 6. ministerjalne naredbe od 6. junija 1874, št. 7575 (Marenzeller 1.327).

Podeljevanje teh štipendijev se bode vršilo na podlagi utemeljenih predlogov deželnih šolskih oblasti po c. kr. ministerstvu za nauk in bogočastje in sicer od učnega leta do učnega leta.

Isti se bodo odkazovali kandidatom za učiteljstvo v vseučiliščnem kvadrantju v 10 mesečnih antecipatnih obrokih, po absolviranju pa v dveh enakih obrokih, in sicer se nakaže prvi obrok po aprobaciji domačih del, drugi pa po položeni skušnji za službo učiteljstva.

Ze trak, podarjen pevskega društva „Ljubljana“ ob priliki izleta v Sezano, so darovale tamošnje čast. dame: Scaramanga 20 kron, Laharnar, Gulič, Mahorčič, Jaski, Paksimadi, N. N., Grbec po 4 krone; Evfemija Mahorčič, Ka-

zafura, Vičič, Matko, Rezika Renčelj, Rožič, Delena, Vodopivec, Kosovel, Jamšek, Štolfa, Pregelj, Janja Štolfa, Ostertag, Gabršček, Berear, Merlak po 2 kroni; učenke pripravnice 2 kroni; Maganja, Zenkovič, Ramroth, Fabčič, Mislej, Železnik, Amf, Macarol, Stare, Renčelj, Gerbec, Pirjevec, Štolfa, Werner, Šmuc, Žnidaršič, Pregelj-Žustek, Čapek, Jebačin, Macaral, Skrinjar, Kocjan, Šusteršič, Novak, Kariž, Gregoretič, Bekar, Pitamie, Hereog, Ličen, Štolfa, Jernačeva po 1 krono; Mimen 20 nvč., Huso, Rodica po 30 nvč., Žnidaršič 60 nvč. Skupaj 60 gld. 40 nvč. Preostanek te svote 11 gld. podari se ubožni šolski mladini v Sezani.

Občni zbor Kmetijske družbe za Trst in okolice se večeraj ni mogel vršiti, ker je bila udeležba premajhna radi štirih narodnih slavnosti, ki so se vršile večeraj. Občni zbor se je odložil na nedeljo dne 24. t. m.

Za rodbine zaprtih Barkovljanov je nabral večeraj »narodni eksekutor« v gostilni »pri rumeni hiši« 2 gld. 83 novč.

Slavnost blagoslovljenja cerkvice sv. Cirila in Metoda v Padričah se je izvršila večeraj najsijajneje. Navzočih je bilo nad 2000 ljudi od vseh strani okolice, med istimi tudi poslanci Vek. Goriup, Ivan vitez Nabergoj in Fran Dollenz. Veleč. gosp. kapelan Košir je govoril uprav divno in do sreca segajoče. Polagal je ljudstvu na sree, kako morajo služiti Bogu, cesarju in narodu.

Večerašnjega shoda krščanskih socijalistov v Dolini se je udeležilo do 3000 ljudi, večinoma iz tamošnje okolice. Red je bil uzoren. Velečastiti gospod dekan Kompore je govoril izborno o sedanjih socijalnih odnošajih. Njega govor je trajal nad jedno uro. Govorili so tudi podpredsednik krščansko socijalne zveze iz Trsta, člen iste zveze, gospod Nučič, in jeden občinskih odbornikov v Dolini. Pričakujemo obširnejega poročila.

Večerašnje veselice bratovščine sv. Cirila in Metoda pri sv. Jakobu se je udeležilo do 1000 ljudi. Vspored se je vršil v lepem redu in v splošno zadovoljnost. Vspheh je popolnoma dovoljen v moralnem in materialnem pogledu.

Izlet v Koprivo na Krasu priredi »Tržaško podporno in bralno društvo« s pevskim društvom »Kolo« dne 24. t. m., kjer bode veselica petjem, godbo in igro po zanimivem vspredu, ki bode objavljen pravočasno.

Ker ima ta izlet vzvišen namen: vspodbujati in navduševati naše občinstvo v obče za našo narodno stvar, in ker je čisti dohodek veselice namenjen v ravno isto svrhu, želeli bi bilo, da se kolikor možno veliko število meščanov in deželanov udeleži tega izleta. Da se bode moglo preskrbeti pravočasno zadostno število vozov, prosijo se vsi oni društveniki in drugi rodoljubje, ki se mislijo udeležiti izleta, da to naznanijo nemudoma v društveni pisarni, Via Stadion št. 19 ter predplatijo voznino, ki bode stala, z ustopnino na veselico vred, 1 gl. 50 nč.

Iz Ljubljane nam pišejo: Ljubljanski Nemci ne morejo opustiti svoje opičarske navade. Ljubljanskim Nemcem se že smeja ves svet, kadar hočejo igrati uloge pangermanskih — buteev. Značilno je seveda le to, da si ti ljudje že vse upajo v naši Ljubljani. Naša žurnalistika bi lahko marsikaj pokvarila tem ljudem. Na vsaki način se morajo v nas napeti vse druge strune proti političnemu rogoviljenju Nemcev in proti politični lenobi nekaterih naših flegmatikarjev. Na Kranjskem vsaj — bi morali biti mi gospodarji!

Za za — lego so zložili abiturijenti tukajšnjega mestnega gimnazija 446 kron 52 st. To se dogaja vsako leto ob zaključku.

Temu navdušenju laške mladine smo torej že vanjeni, ali grenka je vendar-le, da morajo tudi slovenski davkoplačevalci plačevati groše za zavod, na katerem se zbirajo krone in včasih tudi lire za ustanovo, kateri je jedini namen — uničevanje Slovencev.

Umrl je večeraj v Ljubljani v bolnišnici g. Fran Čokelj, ki je bil poznan v vseh delavskih krogih po svojem odločno slovanskem mišljenju. Pokojnik se je najintenzivneje zanimal za naše javno življenje in kjer in kadar je le mogel, je pomagal v težkih narodnih borbah naših, dokler ga ni pred štirimi leti napadla težka, neozdravljiva bolezen. Takrat smo ga vsi pomilovali iz sreca radi nesreče, ki ga je zadela, danes pa, ko ga je Bog rešil iz trpljenja, prosimo Vsevišnjega: podeli mu večni mir!

iz Barkovelj nam pišejo: Minoli četrtek zjutraj je umrla tu v evetu svoje mladosti vrla pevkinja pevskega društva »Adrija«, Dragica Suban. Pogreb se je vršil v petek popoldne, in sicer na najsijajnej način. Peto je vse društvo pred hišo pokojnice, v cerkvi in na grobu. Pevke so bile vse v narodnih nošah in narodnimi trakovi ob prsih. Dve pevki sti nosili velik dragocen venec z narodnim trakom. Ta venec so kupile pevke same kakor zadnji dar predragi tovarišici. Udeležba od strani drugih domačinov je bila tako velika, da se ne spominjamo takega pogreba, od kar je umrl nepozabni Dragotin Martelane. Marsikaterem so stopile solze v oči, gledajočemu ta prizor, posebno pa pevkinje so bile vse potrte na izgubi svoje najboljše tovarišice. To je pač dokaza dovolj, kako spoštovana in ljubljena je bila pokojnica in kako se naši narodni okoličani ljubijo med seboj. V Barkovljah sprehajajoči se tujei so kar zijali, in marsikateri od njih se je tudi jezil, videči, kako vrlji Barkovljani ob vsaki priliki kažejo svoj narodni značaj.

Vse naj se zgodi: ad maiorem »patriae« gloriam! V Trstu dobimo v kratkem električno razsvetljavo. Tukajšnji »Piccolo« je že poročal, da se razsvetljava poskusi v prvič v drugi polovici meseca septembra. Naši »fedelissimi« so si pa že naprej mislili: »to je važen moment, katerega ni smeti preživeti kar po tihoma, ampak treba pokazati zopet jedenkrat »patriji«, kako nam je draga in da živimo le zanjo«. Sedaj se namreč govori po Trstu, da bode prvi poskus razsvetljave dne 20. septembra, to je ravno istega dne, ko so italijanski vojaki udrlji v starodavni Rim ter si ga osvojili. Ti Trst pa lahko mirno, ali nestrpno, kakor hočeš, pričakuješ dne XX. settembre.

Iz Reke nam pišejo: Velečenjeni gospod urednik! Zadnjič ste poročali v svojem cenjenem listu, da začne tu s prvim julijem izhajati list »Jadranska Vila« in sicer 2krat na mesec. Prosim Vas, objavite, da omenjeni list ni izšel kakor rečeno, ker ni bilo mogoče vse urediti, kar treba za izdajanje lista. Sklenilo se je tudi, da list ne bode izhajal dvakrat na mesec, ampak da bode najmanje tednik, a izide najdalje septembra meseca.

Dne 10. t. m. je imelo društvo »Jadranska Vila« na Sušaku koncert in sicer v dvoreu gosp. Bolea. Na programu je bilo petje in tamburanje. Mej petimi zbori bilo je tudi Hajdrihovo divno »Jadransko morje«.

Škoda, da mi uspeh ni znan, ker nisem mogel prisostvovati koncertu. Da razvidite, kako se tu postopa z našimi ljudmi, navedem naj Vam to-le dogodnico! Četorica naših delavcev so šli v neko tukajšnjo kavarno, kjer so popili vsaki črno kavo. Za račun so vprašali v hrvaškem jeziku toda postrežnik je odgovoril: »Mi non kapišo šta lingua barbara«. In plačati so morali (?) 40 nč., dasi je navadna cena le 8 nč. za vsako črno kavo!

Tržaški okoličan.

Nezgoda. Danes zjutraj ob 10. in pol uri je hotel 43letni Peter Danelutti iz Trsta v drugo nadstropje hiše, ki se zida v ulici Candler. Nesrečnežu pa se je zdrsnilo in je padel na tlak ter je padla nanj nosilnica. Revez si je zlomil levo nogo; zdravnik z zdravniške postaje ga je dal prevesti v bolnišnico.

Tatvina. Marija udova Gruber, lastnica pekarne v poštnih ulicah, je imela v službi 25-letno Marijo Ločnikar iz okraja Škofjeloškega, kateri je zaupala jako veliko, kajti ista je bila pridna in videti poštena. Temu pa ni bilo tako. Gospa Gruber se je čudila že nekaj časa sem, da jej trgovina tako peša, ukladub temu, da je prodaja dobra. To pa je prihajalo od tega, da je Ločnikar — kradla. Odvedena na policijo, je priznala sama, da je (nagovorjena po drugih) izročila dvema ženskama in sicer jedni 30 gld. denarja in drugega blaga, drugi pa 230 gld. denarja. Tudi ti dve sti bili pozvani na policijo. Prva, neka Marija Jamšek, je tajila, da bi bila ona nagovarjala Ločnikovo k tatvini; priznala pa je, da je dobila od nje moke, masla in jaje. Denar pa da je dobil njen soprog in sicer kakor posojilo. Druga pa, neka kuharica Antonija Debeljak, je izpovedala, da jej je bilo znano o tatvini, zankala pa je, da bi jo bila ona sama nagovarjala v to. Deklina da jej je uročila onih 230 gld. v varstvo in ona jih je izročila zopet v varstvo branjevki Ančki. Obe sti bili odvedeni v zapor. Potem sta pol. oficijal Titz in pol. komisar obiskala tudi Ančko,

ki biva v Rojanu št. 139. Ta je bila celo nekako huda radi tega obiska, a ko je pa videla in slišala, da stvar postaja resna, izročila je dobljenih 220 gl., ki so bili vrnjeni pravi lastnici.

Najbrže bode kompromitirana radi te tatvine še katera druga oseba.

Zastrupljena s peškami. — Deček Josip Genaro in sestra mu Argia, bivajoča v ulici Fornace št. 1, sta se večeraj preveč najedla sadnih pešk, ki imajo v sebi tudi strupenih tvarin. Ko je prišel zdravnik z zdravniške postaje, je bil deček že v nevarnem stanju, vendar je zdravnik rešil njega in sestrico.

Policijske vesti. Aretirani so bili: Sinoči ob 9. uri in pol 38-letni voznik Fr. Kimavee iz Cerkele v gostilni Iv. Černeta v ulici Rostetti, ker je v pijanosti ukradel nekaj salama; 33-letni dajnar Peter Hvalička iz Gorice v ulici Aequedotto radi petja in pijanosti; 44-letni Peter Ž. s Proseka in 38-letni dajnar Ivan Dezorzi radi razgrajanja v neki krčmi v ulici Giulia. Peter Ž. je poskušal celo metati čaše na goste in prebračati mize.

Koledar:

Danes v ponedeljek 11. julija: Pič L, pap.; Veronika, d. Jutri v torek 12. julija: Mohor in Fortunat, muč.

Solčni: Izhod ob 3. uri 52 min. Zahod " 8. " 18 " **Lunin:** Izhod ob 11. uri 4 min. Zahod " 1. " 49 " Ta je 29. teden. Danes je 191. dan tega leta, imamo torej še 174 dni.

Jagić.

K njegovemu šestdesetemu letu napisal Ivan Kunšič.* (Dalje.)

Človeško življenje pa ni vedno posuto z rožicami in tudi Jagić je moral prestati britko preskušnjo, na srečo — v veliko korist svojo in slovanskega jezikoslovja. Radi političnih vzrokov je zgubil l. 1870. na enkrat — pod Rauchom — profesuro, ter stal takorekoč brez pomoči v svetu, kar je bilo toliko hujše, ker je pritiskala nanj skrb za rodbino — soprogo in dve deklici. Ali fortes fortuna, tako tudi Jagića. Od začetka je dobil hitro službo drugega tajnika na akademiji, da je bil tako rešen najhujše skrbi, drugo leto (1871.) pa je bil že poklican za izrednega profesorja primerjajoče indoevropske slovnice na univerzo v Odesi. Dopust, ki ga je dobil, da spopolni svoje znanje na raznih univerzah, je izvrstno porabil in izdal mej tem svojo doktorsko disertacijo (lipska univ.): »Das Leben der Wurzel dě in den slavischen Sprachen (1871.)«, imenovan je bil skoro rednim profesorjem ter je začel l. 1872. predavati na odeski univerzi. Ravno srečen v Odesi Jagić ni bil; bolezen v rodbini, pa tudi predmet, o katerem je predaval, kazil mu je veselje. Kakor nalašč se je ustanovila v Berlinu l. 1874. stolica slovanskih jezikov, kamor je bil, po nasvetu Miklošičevem, poklican Jagić. Pred odhodom iz Odesa ga je počastil ruski car za njegove delovanje z redom sv. Ane druge vrste. Doba berlinskega bivanja njegovega (1874—80.) je za slavistika zelo pomenljiva. Nadaljeval je že omenjene »Opise« (v Starinah) prispeval tudi v Glasnik beligradskega učenega društva, ki ga je imenovalo svojim članom (Glasnik XII. XVII.), obelodanil razpravo: Gradnja za historiju slov. narodne poezije (Rad 37, 1876.), v kateri so zbrana histor. poročila o narodni poeziji jugoslovanski.

V Berlinu je začel izdajati starosl. spomenike z vzorno izdajo ev. Zografskega (Quattuor evangelium codex Zographenses 1879.); l. 1880. je izdal Zakon Vinodolski z ruskim prevodom in mnogimi opombami.

Najvažnejše podjetje Jagićevo iz dobe berlinske pa je ustanovitev toliko pogrešanega organa za slovansko filologijo — »Archiv für slavische Philologie« je od l. 1876. os, okoli katere se vrti ves napredek v tej vedi, vez, ki veže in spaja slovanski in tuji učeni svet v jeden namen, v jedno celoto. Kaj bi bila slavistika brez takega glasila? Armada brez vojskovodje. 19 debelih letnikov kaže, kaj se je storilo od l. 1876 na tem znanostnem polju, govori pa tudi, kaj je Jagić v slavistiki. (Pride še.)

Zadnje vesti.

New-Jork 11. — »Evening-Telegraph« je došla iz Santiago brzojavka od 9. t. m., v kateri je rečeno, da je general Toral sporočil pismeno

amerikanskemu generalu Shafterju, da je dobil zadostno pomoči, da je jako dobro utrjen ter da ima dovolj živeža in streljiva. Omenil je tudi, da so španski vojaki privajeni podnebnju, dočim bodo amerikalci vojaki trpeli na boleznih za časa obleganja.

Washington 11. — Vojni oddelek je dobil večeraj sporočilo, da se je bombardovanje Santiago de Cuba pričelo.

Dunaj 11. Danes se je izvršila zaroka nadvojvode Frana Ferdinanda s princezo Kumberlandsko. Poslednja je protestantske vere, prestopi pa v kratkem h katoliški veri. Na željo cesarjevo se bode poroka vršila na Dunaju še pred jubilejnimi slavnostimi, najbrže v novembru.

Dunaj 11. Z ozirom na politično položaje, ki postaja vedno kritičnejše, se bojé finančni krogi, da bode pogubno uplivalo tudi na borzo, posebno na avstrijsko rento, ako ostanejo pogajanja z načelniki nemških strank brezuspešna.

Dunaj 10. Večerašnjemu posvetovanju načelnikov nemških je predsedoval baron Schwegel. Vsi govorniki so povdarjali veliko važnost tega posvetovanja, kajti od teh sklepov bode odvisen obstanek parlamentarizma v Avstriji. Zastopniki veleposestva so se izrekli za udeležbo na pogajanjih, vse ostale skupine pa proti, dokler ne bodo odpravljene jezikovne naredbe. Zbor je sklenil v načelu, da se odkloni poziv grofa Thuna, vendar pa bi bil pripravljen, stopiti v pogajanja, ako se vsaj začasno odpravijo jezikovne naredbe.

Dunaj 11. Danes bode ministersko posvetovanje, v katerem se odloči usoda ministra Bärenreitherja. Ob 3. uri popoldne se zopet snidejo načelniki nemških klubov, da odločijo, da-li je priobčiti večerašnji sklep za odklonitev poziva na pogajanja.

Zahvala.

Podpisano predsedništvo se najtopleje zahvaljuje godbi iz Mavhinj na lepem vsprejemu na postaji v Nabrežini in sodelovanju o priliki izleta tržaških izletnikov na slavnost v Sežano.

Predsedništvo „Del. podp. društva“ v Trstu, dne 8. julija 1898.

Predsednik: **M. Mandić.** Tajnik: **V. Perušek.**

Poziv.

„Družba sv. Cirila i Metoda“ za Istru obdržavati će

dne 26. Srpnja 1898. u 2½ s. pop. u prostorijama „Zore“ u Opatiji

svoju redovitu glavnu skupštino sa sliedećim DNEVNIM REDOM:

1. Pozdrav i komunikacije predsjedništva.
2. Čitanje zapisnika o prošloj glavnoj skupštini.
3. Izvješće tajnika.
4. Izvješće blagajnika.
5. Izvješće nadzornog vieća.
6. Možebitni predlozi.

Svi prijatelji družbe pozivlju se ovim najučtivije, da ovoj skupštini po mogućnosti prisustvuju.

Ravnateljstvo.

Trgovinske vesti.

Budimpešta. Pšenica za september 8-60 do 8-62. Oves za spomlad —. Rž za september 6-70 do 6-72. Kozuza za maj 1899. 4-32 do 4-34. Pšenica: ponudbe slabe, povpraševanja dobra. Prodaja 70.000 met. stotov. Vreme: lepo. **Hamburg.** Santos good average za september 30— za december 30-75 za marec 31-25 za maj 31-50. **Havre.** Kava Santos good, average za juli 36-25 za november 36-75 frankov za 50 klg.

Dunajska borza 11. julija 1898.

	predvečeraj	danes
Državni dolg v papirju	101-60	101-55
„ „ v srebru	101-50	101-50
Avstrijska renta v zlatu	121-20	121-30
„ „ v kronah	100-75	100-90
Kreditne akcije	358-40	358-10
London 10 Lsr	119-95	119-95
Napoleoni	9-52	9-53
20 mark	11-74	11-75
100 ital. lir	44-35	44-35

TRŽNE CENE.

(Cene se razumejo na debelo in s carino vred).

Domači pridelki.

	Od for.	do for.
Pižol: Koks	100 K.	—
Mandoloni	—	—
svetlorudeči	—	—
temnorudeči	—	—
kanarček	—	—
bolinjski	—	—

beli veliki	—	—
„ mali	8-25	8-50
zeleni dolgi	100 K.	—
„ okrogli	—	—
mešani hrvatski	6-75	7-—
štajerski	—	—
Maslo fino štajersko	—	—
Ječmen, št. 10	12-25	—
„ „ 9	13-—	—
„ „ 8	15-—	—
Zelje, kranjsko	—	—
Repa,	—	—
Krompir, štajerski	—	—
Proso, kranjsko	10-—	10-25
Leča, kranjska	—	—
Speh	58-—	58-50
Mast	57-50	58-—
Kava, Mocca	146-—	148-—
Ceylon Plant. fina	154-—	156-—
Portorico	152-—	154-—
Guatemala	103-—	105-—
San Domingo	104-—	105-—
Santos najfinejši	100 K.	90-— 91-—
„ srednjejši	—	88-— 89-—
„ srednji	—	84-— 85-—
Santos navadni	—	78-— 80-—
Sladkor, Centrifugal I. vrste	—	36-— 36-50
„ Centrifugal II. vrste	—	—
Concassé	—	38-— 38-25
v glavah	—	38-25 38-75
razkosani	—	38-75 39-—
Riž, italijanski fini	—	22-50 23-50
italijanski srednji	—	21-25 21-75
Japan, fini	—	—
Raucoon, extra	—	15-75 16-—
„ I.	—	14-75 15-—
„ II.	—	11-50 11-75
Petrolej ruski, v sodih	—	16-40 16-50
v zabojih od 29 klg.	—	6-15 —
Olje, italijansko najfinejše	—	69-— 70-—
italijansko srednjejšo	—	62-— 63-—
bombažno amerik.	—	28-50 29-50
Malaga	—	34-— 35-—
Limon mesinski	zaboj	6-— 8-—
Pomaranče mesinske	—	—
Mandeljni dalmatinski	—	—
„ Bari	—	88-— 89-—
Pinjoli	—	78-— 80-—
Rožiči dalmatinski	—	—
„ puljski	—	12-75 13-—
Smokve puljske	—	—
„ grške v venci	—	16-75 17-—
Sultanine	—	54-— 57-—
Vamperli	—	30-— 31-—
Cibebe	—	40-— 42-—

Prihodi in odhodi vlakov.

Urnik, ki je v veljavi od 1. maja 1898. naprej.

Južna železnica.

Odhodi iz Trsta.	8.45 zj. nagl. iz Kormina.
6.20 zj. osob. v Nabrežino, Cervinjan, Gorico, Benetke.	9.28 zj. nagl. iz Dunaja.
8.— zj. nagl. na Dunaj sè zvezo na Reko.	10.25 zj. pošt. iz Dunaja sè zvezo iz Reke.
8.25 zj. nagl. v Nabrežino, Benetke, Rim.	10.37 zj. nagl. iz Rima, Benetk.
9.— zj. osob. v Nabrežino, Videm, Benetke in Verono.	10.58 zj. ekspresni vlak iz Ostende (vsako sredo).
9.55 zj. pošt. vl. na Dunaj sè zvezo v Budimpešto in Zagreb.	11.20 zj. osob. iz Rima, Benetk, Nabrežine.
12.50 pop. osob. v Kormin.	5.40 pop. pošt. iz Dunaja in Gorice.
4.35 pop. osob. v Nabrežino, Videm in Rim.	7.45 pop. osob. iz Verone, Kormina, Nabrežine.
5.35 via Bivij z direktno zvezo v Benetke, Rim.	8.30 pop. nagl. iz Milana, Benetk, Vidma, Nabrežine.
6.10 pop. ekspresni vlak do Ostende (vsako sredo).	9.— pop. nagl. iz Dunaja sè zvezo iz Reke.
6.25 pop. pošt. na Dunaj sè zvezo na Reko.	11.10 pop. nagl. iz Benetk, Cervinjana, Kormina.
8.15 pop. nagl. v Kormin.	
8.15 pop. nagl. na Dunaj sè zvezo v Budimpešto in Reko.	
8.45 pop. meš. v Nabrežino, Videm in Benetke.	
9.45 pop. mešan. do Mürzuschlaga.	

Zabavni vlaki.

Odhodi.	Dohodi.
2.— pop. v Kormin, 4.20 pop. v Nabrežino, 2.15, 4.—, 5.20, 6.35, 8.35 pop. v Miramar in Grinjan.	2.52, 4.31, 5.52, 7.19, 9.03 pop. iz Miramara in Grinjana.
	10.50 pop. iz Nabrežine, 11.20 pop. iz Kormina.

Državna železnica.

Odhodi iz Trsta.	Dohodi v Trst.
6.30 zj. v Herpelje, Ljubljano, Dunaj, Beljak.	8.05 zj. iz Herpelja.
8.45 zj. v Herpelje, Rovinj, Pulj.	9.35 zj. iz Pulja, Rovinja.
4.50 pop. v Herpelje, Divačo, Rovinj, Pulj.	11.15 zj. meš. iz Herpelja, Ljubljane, Dunaja.
7.45 pop. nagl. v Pulj, Divačo, Beljak, Dunaj.	7.15 pop. iz Pulja, Rovinja, Dunaja, Ljubljane.
	9.50 pop. nagl. iz Pulja, Rovinja.

Kolesar, a ne prodajalec naj sodi o kolesu!

Kdor želi omisliti si v resnici

kolo najboljšje vrste od sloveče originalne znamke

„Styria“ v Gradcu,

— naj se obrne do —

L. Colobig v Trstu, ulica Commerciale št. 1, telefon št. 341.

Glavni zastopnik za: Trst, Primorsko in Dalmacijo.